

WILLY:S

Vard. 8-21
Lör. 8-21
Sön. 9-14

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 2023

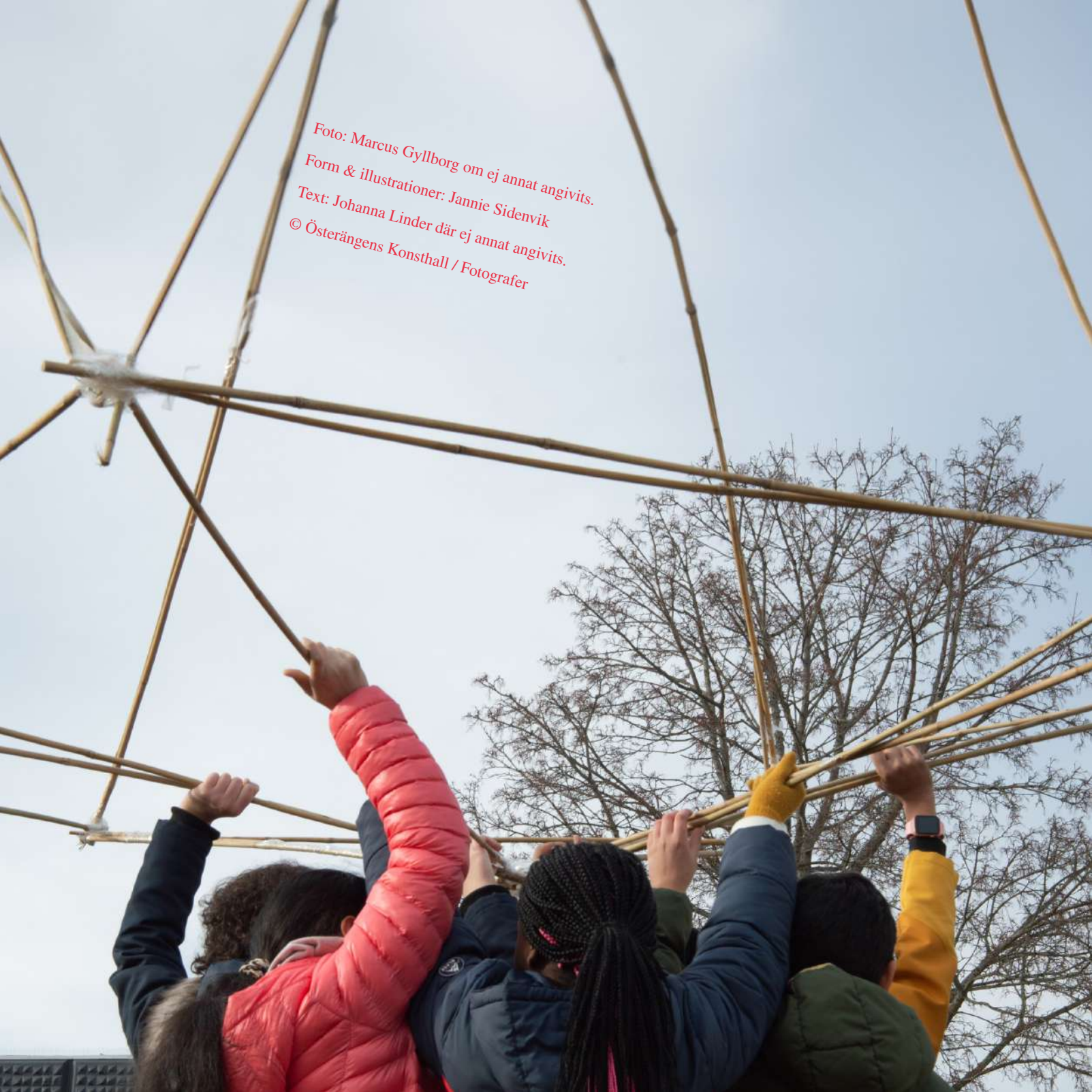

Foto: Marcus Gyllborg om ej annat angivits.
Form & illustrationer: Jannie Sidenvik
Text: Johanna Linder där ej annat angivits.
© Österängens Konsthall / Fotografer

DET STORA I DET LILLA

I över trettio års tid har det funnits en konsthallsdiskussion i Jönköping. Det har presenterats visioner, konkreta förslag, alternativa lösningar, stora budgetar och mindre sådana. Ibland har diskussionen väckt hopp och entusiasm, andra gånger förtvivlan och uppgivenhet. I en kommun som satsar på tillväxt, en som vill locka till utveckling, en kommun som eftersträvar livskvalitet och välmående borde en etablering av en konsthall vara en självklarhet.

Under min tid som chef för Jönköpings läns museum utvecklade jag en djupare förståelse för små detaljer som berättar något om våra liv. I arkeologins värld är det ibland en liten skärva som förklarar och ger gestalt åt något stort och viktigt. Genom arkiven, objektsamlingen och kunskapen om tiden och stadens utveckling får vardagen mening. Konsten, kreativiteten och mångfalden av bilder och uttryck som silats genom fantasi och lustfyllt skapande är en viktig del av en sådan mening.

Sedan åtta år tillbaka finns det i Jönköping en liten blänkande skärva, en liten bit av något stort och fantastiskt. Med energi och skaparvilja har Österängens konsthall tagit plats som just det som Jönköping behöver. Det är inte den stora kostbara ikonbyggnaden. Det är inte den etablerade kulturinstitutionen som kan tas för given. Det är den lilla men ack så betydelsefulla verksamheten. En skärva som ger nya sammanhang, som i sin ödmjukhet verkar för att konstens mångfacetterade uttryck ska få en plats där det konkreta mötet med det gestaltade har stort utrymme. Där olika generationer, de vana som ovana, får chans att uppleva och utvecklas.

Under 2023 kunde ännu en liten skärva pusslas ihop med den ursprungliga. Ett beslut om att utvidga konsthallens ytor, att etablera en ny mer tillgänglig entré, att säkerställa arbetsmiljö, och låta de pedagogiska ytorna förbättras, gör det lilla något större.

Jag ser det som att Österängens konsthall, tillsammans med kommunens och Vätterhems stöd kring denna process, sakta och säkert håller på att växa till sig - till att bli den konsthall som Jönköping så väl behöver.

Det behöver inte vara den där stora, dyra byggnaden, det behöver inte vara en plats i stans absoluta centrum, det behöver inte vara det färdiga och etablerade. Det räcker med att Österängens konsthall fortsatt får utvecklas. Att personalen får arbetsro och med sin kreativitet och sin envisa vilja kan bygga vidare på den fantastiska verksamhet som startade 2015.

2023 års verksamhet visar på kraften i Österängens konsthall. Den lilla institutionen gör storverk. Vid sidan av centrum ges förutsättningar för konstupplevelser med nationella som internationella mått. En liten skärva har sin stora betydelse.

*Sergei Muchin, ordförande.
Föreningen Österängens Konsthall*

Karin Keisu och Josse Thuresson
MEDAN ELD SÄTTER SIG I MIN HALS

21 januari — 25 mars

I UTSTÄLLNINGEN *MEDAN ELD SÄTTER SIG I MIN HALS* GESTALTADES ERFARENHETER SOM ÄR KOPPLADE TILL SPRÅK, UTBILDNING OCH DEN SVENSKA NATIONALSTATENS FÖRESTÄLLNINGARNA OM "DEN ÖNSKVÄRDA MEDBORGAREN". UTSTÄLLNINGEN SATTE MINORITETSSPRÅKEN MEÄNKIELI OCH SVENSKT TECKENSPRÅK I RELATION TILL VARANDRA OCH KONSTRUKTIONEN AV FOLKHEMMET.

Foto: Marcus Gyllborg

Under flera års tid har konstnärerna fördjupat sig i språkens historia och hittat många likheter i hur de har behandlats av svenska staten i strävan efter ett homogent samhälle. En strävan som finns över hela världen och som verkar för att uttradera minoriteter, deras språk och deras kulturer. Med denna bakgrund utforskar konstnärerna vilka strategier för motstånd mot detta som finns. Hur kan man skapa rum för berättelser om hopp, intersektionell solidaritet och kollektiv läkning?

I samband med utställningen och Modersmålsdagen arrangerades samtalskvällen *Förbjudna språk* den 21 februari. Medverkade gjorde Tomas Larsson, Föreningen RUNG, Karin Keisu och Josse Thuresson. Moderator Jonathan Newton. Samtalet tolkades till teckenspråk av Veronica de Reuver.

I samarbete med Skådebanan Småland.

Karin Keisu (1995, Juoksengi) är tornedaling, född och uppvuxen i Tornedalen, och *Josse Thuresson (1992, Stockholm)* är CODA, det vill säga barn till döva föräldrar. De har arbetat som en konstnärduo sedan 2018 och tog sin MFA från Konstfack 2022. De har bland annat tidigare visats på Konstmuseet i Norr, Luleåbiennalen och Athens Festival of Queer Performance. 2020 vann de KINO DER KUNSTS Project Award i München och 2022 tilldelades de Konstfacks rektorsstipendium för sitt masterprojekt.

Foto: Marcus Gyllborg

**KNUT ANDERSSON -
FÅRBONDEN FRÅN TUBBEBO -
LILJEVALCHS+**

28 januari — 12 mars

I ETT SAMARBETE MELLAN ÖSTERÄNGENS KONSTHALL OCH LILJEVALCHS I STOCKHOLM, ÖPPNADE UTSTÄLLNINGEN *FÅRBONDEN FRÅN TUBBEBO* JANUARI 2023. ATT EN TIDIGARE HELT OKÄND KONSTNÄR VISAS I EN SEPARATUTSTÄLLNING PÅ EN AV STOCKHOLMS STÖRSTA KONSTINSTITUTIONER MÅSTE BETRAKTAS SOM UNIKT. UTSTÄLLNINGEN ROSADES AV SÅVÄL KRITIKER SOM PUBLIK.

Våren 2022 visade Österängens konsthall utställningen *Knut Andersson - Kritisk realist*. Utställningen var den första separata utställningen för den ditills okände Jönköpingskonstnären Knut Andersson (1934-2021). Andersson verkade som fårbonde på gården Tubbebo utanför Månsarp i Jönköping under hela sitt liv. Vad få visste om var att han också var konstnär.

Foto: Anna Wennberg

Knut Andersson
Fårbonden från Tubbebo

Genom sitt måleri analyserar och kommenterar Knut Andersson de stora världshändelserna: militärkuppen i Chile, mordet på Olof Palme, Berlinmurens fall, Sovjetunionens upplösning, Kuwaitkriget, talibanernas maktövertagande i Afghanistan. Hans hållning är djupt humanistisk: Han ställer sig på den lilla människans sida och skildrar världen ur hennes perspektiv. Konsten blir en sköld mot krig, våld och förtryck.

I ett samarbete mellan Österängens konsthall och Liljevalchs visades ett 20-tal av Anderssons målningar på Liljevalchs+. Utställningen fick fina recensioner i bland annat Dagens Nyheter och Aftonbladet.

Foto: Anna Wennberg

Carl Johan Erikson

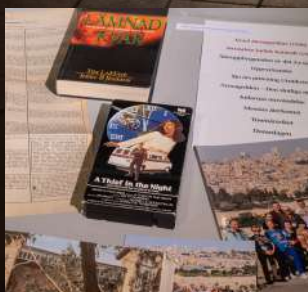
JERUSALEMMODELLEN, SKALA 1:800 OCH ANDRA ARBETEN

18 mars — 17 maj

I EN STOR RETROSPEKTIV UTSTÄLLNING PÅ ÖSTERÄNGENS KONSTHALL I JÖNKÖPING VISADE CARL JOHAN ERIKSON FÖR FÖRSTA GÅNGEN DET SAMLADE RESULTATET AV 25 ÅRS KONSTNÄRLIGT UTFORSKANDE AV VÄCKELSERÖRELSENS INNERSTA VRÅR.

Utställningen *Jerusalemmodellen, skala 1:800 och andra arbeten* hade fokus på Carl Johan Eriksons konstnärliga undersökningar av den svenska väckelserörelsen. Här konfronteras religiösa föreställningar med realpolitik och Eriksons egen bakgrund/identitet. Samtidigt problematiseras en viktig del av svensk närhistoria – speciellt närvarande i Jönköping, länge känt som “Smålands Jerusalem”. Kameran har varit ett viktigt instrument för Erikson i arbetet att försöka förstå den värld han växte upp i och som präglat honom och många andra.

Utställningen kan ses som ett försök att hålla kvar och minnas en epok som nu är borta. Samtidigt präglar denna rörelse i stor utsträckning fortfarande svensk och internationell samtid och politik – flera svenska politiker har till exempel bakgrund i olika frikyrkor och internationellt erövrar den evangelikanska rörelsen ny mark.

Carl Johan Erikson värderar inte väckelserörelsens historia, han håller bara upp den framför oss och låter oss göra våra egna reflektioner och dra våra egna slutsatser. För de som stått utanför kan det te sig exotiskt. För de som varit på insidan blev det närmast en terapeutisk upplevelse.

Carl Johan Erikson (f. Tingsryd 1966) är utbildad på Högskolan för fotografi vid Göteborgs universitet. Han har bl.a. visats på Liljevalchs Konsthall, Moderna Museet, Malmö Konstmuseum, samt ett flertal internationella konstbiennaler. Erikson har gett ut flera böcker, bl.a. Armageddon – The End: a topographical survey, som blev nominerad till det Svenska Fotobokspriset 2014. Erikson är också verksam som lektor på Kungl. Konsthögskolan i Stockholm.

Foto: Marcus Gyllborg

Hillevi Cecilia Högström
**ATT BALANSERA PÅ VILDÄPPLEN
MED EN VERKTYGSLÅDA**

27 maj — 27 augusti

“LUKTSINNET ÄR MINNETS SINNE.

KAN DU FÖRESTÄLLA DIG LUKTEN AV DIN BARNDOMSSKOG EN
SENSOMMARKVÄLL?

JAG TAPPAR BALANSEN OCH MIN HÖGRA FOT RULLAR PÅ
ÄPPLEN OCH JAG GLIDER NER FÖR SLÄNTEN. SOM TUR ÄR HAR
JAG REDAN PASSERAT STRÅKET MED BRÄNNÄSSLOR.

I centrum för *Att balansera på vildäpplen med en
verktygslåda* återfinns det som finns kvar av min gamla
trädkoja. I början av 2018 återvände jag till mina
barndomstrakter i Strömsberg i Jönköping, av en slump
passerade jag en konstellation av fyra alar. Mellan dessa alar
hängde ett par brädor uppspikade.

Foto: Marcus Gyllborg

Två år senare bestämde jag mig för att hämta det som
fanns kvar av kojan, varje träbit, varenda rostiga spik. Nu
har nedbrytningsprocessen avtagit, men sakta, sakta bryts
fragmenten ner bit för bit, likt barndomsminnet.”

– Hillevi Cecilia Högström.

I sina verk utforskar Hillevi Cecilia Högström förändringar
i olika miljöer, oftast utifrån en personlig utgångspunkt.
Landskapet står i centrum för ett långtgående researcharbete,
ibland med performativa element. Det dekonstrueras för att
sedan åter sätts samman i en ny konstellation som berättar
en historia. Researcharbetet är ofta brett, tidskrävande och
snuddar på besatthet. Med hjälp av personliga minnen av

platser och vetenskapliga hypoteser skapar hon installationer,
ofta av material som symboliserar den skandinaviska
industrin: stål och trä i kombination med museididaktikens
glasmontrar. Genom sitt konstnärskap söker hon förståelse
den värld vi lever i och hur vi förändrar den.

*Hillevi Cecilia Högström (f. 1994) är uppvuxen i Jönköping
och har en BFA från Iceland University of the Arts (2018)
och en MFA från Malmö Konsthögskola (2022). Hillevi
Cecilia Högström har medverkat i en rad utställningar –
bland annat på Konsthögskolan i Malmö, Jönköpings Läns
Museum och filmvisningar i bland annat Seoul och Utrecht.*

Foto: Marcus Gyllborg

MALIN NORBERG HAR UNDER DE SENASTE ÅREN ARBETAT MED TRÄ SOM SITT HUVUDMATERIAL. I SITT KONSTNÄRSKAP INTRESSERAR HON SIG FÖR SURREALISTISKA BILDVÄRLDAR, DÄR DE ESTETISKA INFLUENSERNA OFTA KOMMER FRÅN FOLKLORISTIKEN, NÖJESFÄLT OCH VARDAGLIGA OBJEKT.

Hennes verk får liv i form av skulpturer som vid första anblick kan se inbjudande och humoristiska ut, men som ofta döljer en form av samhällskritik.

Malin Norberg
SKEVA SULOR

9 september — 15 oktober

Foto: Marcus Gyllborg

Hantverket är en stor del av Norbergs praktik och genom att tänja på de materiella gränserna, omformar hon det hårda materialet med olika handverktyg; bildhuggarjärn och vinkelslip för att ge föreställningen om en mjuk eller rinnande form. Resultatet blir en slags skevhet, en illusion eller förvrängning av verkligheten. Skulpturerna framträder ofta i klara, starka färger för att ge dem känslan av digitala objekt som talar till den snabba tid vi lever i, förkroppsligade i långsamma processer. I mellanrummet av verklig och

imaginär tid, av transformation och rörelse, blir Malin Norbergs skulpturer bilden av det frysta tillståndet mellan det fasta och flytande.

Malin Norberg är född 1989 i Falun och har en master i fri konst från Kungl. Konsthögskolan. Hon har tidigare visats på Massimo Space i Milano, NTK Gallery i Prag och Hall Gallery i Göteborg.

aghili/karlsson

JANGAL

28 oktober — 14 januari

HÄR ÄR JANGAL.

JANGAL ÄR EN UTSTÄLLNING SOM ÄR EN SKOG.

ALLA ÄR VÄLKOMNA IN I SKOGEN.

HÄR KAN ALLA LEKA. KÄNNA PÅ GRENARNA.

DRA HÄNDERNA ÖVER MOSSAN.

GÖMMA SIG I KOJAN.

LYSSNA EFTER VINDEN I TRÄDKRONORNA.

OCH HITTA ÄLVORNA.

I JANGAL FINNS ÄLVBON OCH ÄLVSÅNG.

I JANGAL FINNS ALLAS NAMN, ÄVEN DITT.

VÄLKOMMEN. KOM IN GENOM TRÄDET.

OCH GLÖM INTE BERÄTTA VEM DU ÄR.

JANGAL KAN BÄRA ALLA DINA HEMLIGHETER.

Österängens konsthall har alltid lagt stor vikt i det barnpedagogiska arbetet - men vi har aldrig tidigare gjort en hel utställning för barn. Nu var det dags. I samband med Bästa Biennalen öppnade utställningen *Jangal* av konstnärduon aghili/karlsson.

Bästa biennalen är Sveriges största konstfestival för barn och pågår samtidigt vartannat år över hela södra Sverige. Österängens konsthall medverkade för andra gången, denna gång med konstnärduon aghili/karlsson.

Foto: Marcus Gyllborg

Konstnärerna Nasim Aghili och Björn Karlsson arbetar utifrån skogen som plats för lek, kontemplation och gemensamhet. Med inspiration i samarbetet med kultur- och miljöorganisationen Casa Pueblo i Adjuntas, Puerto Rico samt projektet Kojan (se sid. 16-22) har de skapat verk och workshops som utgår ifrån den besjälade naturen som en utgångspunkt för att samtala om hållbarhet, klimat och naturen som en verklighet som inte bara rymmer den mänskliga erfarenheten. I utställningen *Jangal* fanns älvor, kojor, Livets träd och mossor att ligga eller sitta i.

I samband med vernissagen hölls ett konstnärssamtal med de båda konstnärerna. Tre workshops för barn arrangerades under biennalenperioden - en med aghili/karlsson och två med konsthallens pedagog Karin Viktoria Johansdotter. Alla barn som deltog i workshoparna fick årets Biennialbok av konstnären.

Att barn ska ha rätt till konstnärliga, professionella gestaltningar ses som en självklarhet inom teater, film och litteratur. Inom samtidskonsten är det av någon anledning mycket ovanligt. *Jangal* fick ett oerhört varmt mottagande av publiken - det har lekts, klättrats, fnissats och lekts inte nudda golv och kurragömma så det stått härliga till av både små och stora barn under hela utställningsperioden. Det är en absolut ambition från Österängens konsthalls sida att en utställning vartannat år ska rikta sig till en yngre publik.

Foto: Jannie Sidenvik

Jakob Holmberg
SKULPTERAD GRAN NO 3
Österängens Skulpturpark

SOMMAREN 2022 STÄLLDE LINNEA RYGAARD OCH JAKOB HOLMBERG UT PÅ ÖSTERÄNGENS KONSTHALL I DEN GEMENSAMMA UTSTÄLLNINGEN *SPLIT VISION*. I SAMBAND MED UTSTÄLLNINGEN SKAPADE HOLMBERG DET PLATSSPECIFIKA VERKET *SKULPTERAD GRAN NO.3* (2022) SOM PLACERADES PÅ GRÄSSLÄNTEN NEDANFÖR BIRKAGÅRDEN UNDER UTSTÄLLNINGSPERIODEN.

Holmberg är konstnär och driver ett litet skogs- och lantbruk i Ljusnarsberg. Han arbetar med spillbitar från stormfällt eller granbarkborreskadat virke. Han skulpturer lånar

strukturer från byggnadsdetaljer, möbler och redskap. Verket köptes in som en permanent gestaltning av Österängens konsthall och ny placering blev slätterängen öster om Svenska kyrkan, där det nu är permanent installerat. *Skulpterad gran no. 3* är det senaste tillskottet till Österängens konsthalls skulpturpark, som består av ett tiotal permanenta och semipermanenta verk som tillkommit i samband med olika projekt, ofta i medskapande och samskapande processer.

Tack till Svenska Kyrkan Österängen för ett fint samarbete!

Foto: Marcus Gyllborg

ÖSTERÄNGENS SKULPTURPARK

*Illustration: Jannie Sidenwik
& Anna Wennberg*

KOJAN

Om barns rätt till skrubbsår

ATT GUNGA SÅ HÖGT ATT DET KITTLAR I MAGEN.

ATT FÖR FÖRSTA GÅNGEN I LIVET FÅ SÅGA MED EN SÅG ELLER ANVÄNDA EN SKRUVDRAGARE. ATT FÅ BYGGA ETT EGET STÄLLE DÄR VUXNA ÄR FÖR STORA FÖR ATT KOMMA IN.

I KOJAN TOG FYRA KONSTNÄRER OCH KONSTNÄRSGRUPPER TILLSAMMANS MED PEDAGOGER FRÅN JÖNKÖPINGS SKOLOR, FÖRSKOLOR, FRITIDSHEM FASTA PÅ BARNS RÄTT TILL SKRUBBSÅR, FRIHET OCH VILDMARK - ÄVEN OM DET ÄR MITT I STAN.

Några barn i 10-årsåldern går nerför en slänt. Deras sätt att röra sig påminner om gamla människors försiktighet och oro att ramla och göra sig illa. Som en 80-åring med svaga muskler och osäker kroppskoll tar de sig ner på den branta stigen. Det är tydligt att de är ovana att ta sig fram i denna typ av terräng. Många barn idag har en ovana att använda sina kroppar.

Varför ser det ut så här? Det är lätt att lägga ansvaret på föräldrar som tillåtit för mycket skärmtid och är oroliga att barnen ska skada sig när de klättrar för högt eller ramlar och slår sig. Men det är också samhällets sätt att bygga allmänna platser som försvårar för barn att själva utforska vad deras kroppar kan uträtta.

Det offentliga rummet blir alltmer förtätat och kommersialiserat. Det gestaltas ofta för den vuxna delen av befolkningen. Barn hänvisas till hårdgjorda ytor och tillrättalagda lekplatser. Vildmarken, den orörda naturen där man på egen hand kan upptäcka, leka, lära och skapa – var finns den?

Samhällsklyftorna ökar, välbärgade familjer tar sina barn till fjällen, medvetna föräldrar köper campingutrustning och lär sina barn att göra upp eld och nyttja allemansrätten. Fattiga familjer (den relativa barnfattigdomen ligger på 23 procent i Sverige) har kanske inte tid och ork att ta sina barn utanför kvarteret och därför begränsas dessa barn till de lekplatser som finns på gården.

I projektet *Kojan* utforskade Österängens konsthall tillsammans med fyra konstnärer och konstnärskollektiv och barn i åldrarna 4-12 år efter nya lösningar och svar på hur platser för barn kan utformas och användas och därmed också nya metoder för hur dessa kan skapas.

Att utgå ifrån en gemensam kunskapsbas är viktigt för Österängens konsthall, att alla som jobbar i ett projekt får kött på benen och samma information att förhålla sig till och undersöka utifrån. Vi inledde Kojanprojektet med ett seminarium i december 2022. Konstnärer, forskare, pedagoger och andra intressenter bjöds in till ett seminarium om barns relationer till spontan lek, spontana lekplatser samt hur man kan arbeta med medskapande- och deltagandeprocesser.

Ahmed Al-Breihy och Xinga Li från projektgruppen ”Riskful play” i Vallentuna kommun berättade om sitt arbete med att inkludera barn i gestaltandet av lekmiljöer och värdet av möjligheter till risktagande lek. Astrid Göransson och David Skog, konstnär respektive fotograf, berättade om hur de arbetat med deltagande i platsspecifika gestaltningsprocesser. Maria Hammarsten, fil. lic i pedagogik vid Jönköping University och Margareta Häggström, filosofie doktor och lektor i pedagogiskt arbete vid Göteborgs Universitet,

redogjorde för sina respektive forskningsfält och presenterade den forskningsplan de skrivit för att följa projektet *Kojan* med avseende på estetiska lärprocesser.

Under dagen presenterade också deltagande konstnärerna och designerna, Robin Tidblom & Ruben Wätte, aghili/karlsson, Hillevi Cecilia Högström och Cathrine Paterson, Lekkontoret sina respektive praktiker. Efter det inledande seminariet fick konstnärerna påbörja sina processer och konsthallen etablera

samarbetspartner. Det gick smidigt att skapa kontakt med Fritidsgården Birka och Österängsskolan men omöjligt att få någon förskola i närområdet att haka på projektet. Detta var frustrerande då vi på konsthallen upplevde att vi erbjöd ett redan finansierat projekt med pedagogiskt material och extra vuxna i barngrupp. Varför tackade de nej? Vi ser att skolans personal redan är tungt belastad och bara tanken på att dra igång något nytt kan vara utmattande. Det kändes förstas tråkigt att vi inte fick med de yngre barnen på Österängen i *Kojan* då vi tror att de skulle haft utbyte av projektet men vi vände oss istället till förskolan HallonEtt i Huskvarna där både ledning och personal engagerat hakade på projektet.

Under februari och mars månad träffade konstnärerna sedan sina barngrupper och deras pedagoger för att tillsammans arbeta i workshops. Vilka platser är favoritplatser? Vilka platser är läskiga? Hur ser en riktigt bra koja ut? Vad behöver man ha därinne?

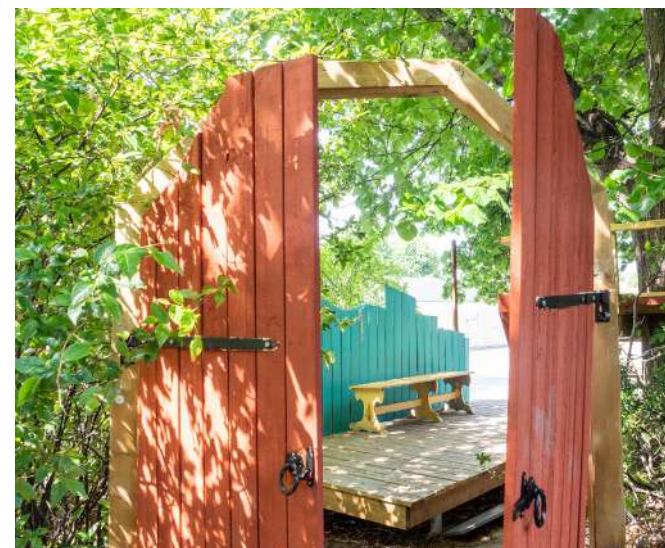
Maria Hammarsten följde researcharbetet så ofta hon kunde och konsthallen dokumenterade processen.

I mars 2023 presenterade samtliga konstnärer sina skissförslag för oss på konsthallen och medverkande pedagoger. Det var fyra, sinsemellan, helt olika förslag på olika typer av kojor, men med det gemensamt att samtliga konstnärer och konstnärsgupper på ett omsorgsfullt, pedagogiskt och skickligt sätt anpassade sina projekt till respektive åldersgrupp utan att för den skull ta bort utmaningar och lärtillfällen. Barnens tankar, idéer och önskemål inlemmades i förslagen, samtidigt som konstnärernas egna praktiker var igenkänningsbara och synliga.

Nu var det äntligen dags för det som alla vet är det roligaste med kojor - att bygga dem! Det blev ett hamrande och ett spikande, ett bärande och ett kånkande, ett byggande och borrhande. Många av barnen hade aldrig hållit i en hammare eller en såg förut - än mindre en eldriven borrh - och det blev väldigt tydligt hur stärkande det är för ett barns självförtroende att få testa och inse att man behärskar verktyg som annars betraktas som "farliga". Att bygga tillsammans - förutom att det är så roligt! - innebär också träning i problemlösning, turtagning, grupparbete och motorik.

Hillevi Cecilia Högström, konstnär bördig från Jönköping, skapade tillsammans med eleverna på Österängsskolans fritidshem år 3-6 *Den hemliga trädgården* på Österängsskolans skolgård - ett rum i flera nivåer som starkt har influerats av barnens modellbyggen och teckningar. Kojan bestod av fem delar: Plattformen, Vågen, Porten, Växtligheten och Maskinen. En magisk port leder in till kojor där slingrande växter och ett plank i form av en våg vars böljande

form både utgör en gräns och en inbjudan att kika in. På den undre plattan kan man sitta tillsammans men avskilt från resten av skolgården, klättrar man en våning upp i trädet kan man blicka ut över sitt kungarrike. Kronan på verket blev en "slushmaskin" med färgad ledbelysning, driven av solceller.

Lekkontoret, ett designkollektiv från Göteborg, tog fasta på den klassiska inomhuskojan och kanske den första kojor vi alla byggde: en filt över ett bord - men utvecklade den tillsammans med barnen på Österängsskolans fritidshem år F-2 till något mycket mer storslaget:

Äventyrer - Den resande kojor

Idén var att skapa en flyttbar koja som barnen kan sätta upp själva och som anpassar sig efter de förutsättningar som finns på platsen, till exempel existerande klätterställningar. Verket är centrerat kring kojbygget som koncept och dess temporära natur. Fokuset ligger på hållbarhet och kreativitet där en del av materialet är återvunnen segelduk och den andra delen av materialet är de medverkande barnen och pedagogerna - byggmästarna.

Resultatet? Tre stora, återanvända segeldukar, ihopsydda med hakar, karbiner och elastiska band som på några minuter kan förvandla den tristaste klätterställningen och det ledsnaste lusthuset till en mysig koja.

Konstnärerna *Robin Tidblom och Ruben Wätte*, Järna, drömde tillsammans med barn i mellanstadieåldern från Fritidsgården Birka på Österängen en hisnande koja: *Birkabyn*, placerad i ravinen mellan Österängsskolan och Österängen centrum. Det har tagit fasta på den kittlande känslan i magen när man får dingla med benen från en höjd och blicka ut över trakten. Tillsammans med barnen konstruerade de 3D-skisser i bambu i full skala av katedralliknande kojor uppe i träden där man får vara ifred från vuxnas blickar och äga sin plats i världen. Barn i mellanstadieåldern har vuxit ur de prefabricerade lekplatserna men har fortfarande ett starkt behov av att testa sina kroppars gränser, att svinga från en höjd och klättra över hinder. Trädkojan blev en plats som är deras egen och som bygger på barnens visioner om något mysigt och lite farligt. Utöver en dome-liknande kupol kompletterades kojans med tre slänggungor, högt uppe i trädtopparna.

Konstnärssduon *aghili/karlsson*, Mörkö. och deras medkonstnärer från förskolan HallonEtt i Huskvarna skapade ett konstverk i tre delar som riktar sig till barn och älvor i Huskvarna Folkets Park. *pari*porten* består av en blommande äng, en interaktiv port som leder in till ängen och en pinnkoja som besökare kan fortsätta bygga på under sommaren. Porten är bara precis så hög att älvor och små barn kan passera igenom den. Den består av vattenkannor som man kan ta med sig ut på ängen för att vattna blommorna. Kojan på ängen kommer man till via en slingrande stig och dess form speglar *fikakojan* som barnen på HallonEtt själva har byggt vid Pustaleden.

Arbetet presenterades med ett samtal mellan konstnärerna och Maria Hammarsten vid den Biologiska Mångfaldens dag i maj och invigdes med fröbomber som skapades i en utomhusworkshop med Karin Johansdotter.

Den 26 maj sammanfattades hela projektet med Seminariet “Hemligheter och farligheter” på Österängens konsthall. Konstnärerna presenterade sina processer och Åsa Mårtensson, Konstfrämjandet, modererade ett samtal mellan Gunilla Lundahl, nestor inom arkitekturkritik och barnrättsfrågor sedan 1960-talet, och Maria Hammarsten, Jönköping University. Gunilla Lundahl prisade projektet ochpropagerade till publikens jubel för “barns rätt till skrubbsår”! Både Lundahl och Hammarstens artiklar om projektet kommer att presenteras under 2024.

Sedan blev det fest! Kojorna invigdes med barnteater för de yngsta utanför Birkagården, akrobatikföreställning med efterföljande workshop med Ici Performance och till slut pizzaparty i kojans i ravinen.

Och sen? Ja sen blev det precis som det skulle bli med kojorna. Projektet flyttade ut, barnen flyttade in. Det gungades i slänggungorna sent in på sommarkvällarna. Det viskades hemligheter i fikakojan. Det bjöds på “slush” i den hemliga trädgården. Den vandrande kojans dök upp på de mest oväntade ställen och antog en ny form, varje gång.

Foton: Marcus Gyllborg, Karmen Karbinova, Jannie Sidenwik

Ingen slog ihjäl sig.

Kojorna blev platser fri från de vuxnas blickar. Där man kunde få vara i fred. Och där nya världar kunde växa fram.

*Linda Tedsdotter, projektledare
Johanna Linder, verksamhetschef*

Kojan drevs av Österängens konsthall och Konstfrämjandet med stöd av Kulturrådet och Jönköpings kommun. Ett varmt tack till alla våra samarbetsparter: Birka Fritidsgård, Österängsskolans fritidshem, Förskolan HallonEtt, Musik- och Teatervänner, Huskvarna Folkets Park, Biosfärområde Östra Vätterbranterna & Gröna Skogsgrupp.

OMSTÄLLNING SJUNTAN

SEX OLIKA KONSTNÄRER, TRÄDGÅRDSMÄSTARE, EXPERTER OCH SLÖJDARE HAR UNDER ÅRET BESÖKT ÖK KOLONIOTT & SKOGSTRÄDGÅRD FÖR ATT HÅLLA WORKSHOPS OCH JUNTOR. DET HAR BLIVIT MYCKET DIY OCH INVOLVERAT HANDENS KUNSKAP, NATUR, MILJÖ, KONST, SAMHÄLLE OCH ALLT DÄREMELLAN.

Jönköpingsbaserade konstnären Linnea Bertlin arbetar med återbruk i sitt konstnärsskap och inledde *Omställningsjuntan* med en workshop på temat “Från skräp till skatt”. Deltagarna möttes av ett bord fullt med blandat skräp. Med hjälp av Linneas vägledning kunde vi ändra vår blick på skräpet och se potentialen i det. Tankarna skiftade snabbt och samtal om materialen flödade medan händerna arbetade. Alla deltagare fick med sig nya perspektiv och ett egentillverkat smycke hem.

Trädgårdsmästaren Christian Cedervall tog med oss på en exkursion för att visa ätbara växter i naturen. Under promenaden gjordes nedslag vid olika växter. Vi pratade om, smakade och plockade olika växter som har en funktion i köket. Vi lärde oss vilken del av plantan som är ätlig och vilken tid på året den smakar bäst. Visste du till exempel att blad från tistel smakar som kronärtskocka?

En av Omställningsjuntans allra mest populära workshops var den tillsammans med duon *Snedskuret* från Ulricehamn. Snedskuret packade upp huggkubbar och linolja, skedknivar och täljämnen i vår trädgård. Johannes och Peter visade olika täljgrepp, hur man yxar fram ett skedämne och hade en säkerhetsgenomgång. Deltagarna fick varsitt skedämne, vi övade täljgrepp och fick pröva olika knivar. I slutet av workshopen, lade vi fram alla skedar i en ring. Känslan av stolthet spred sig i gruppen, alla täljämnen hade med hjälp av våra händer och verktyg förvandlats till skedar.

Text & Bild: Melina Pollack

Mimmi Rosell är odlare, utbildare/folkbildare, poddare och undervisar i hållbarhet på Sommens Folkhögskola. Med lera från vår tillsammansodling och lokalt skördade fröer rullade vi fröbomber. Medan händerna fick jobba, hade Mimmi förberett diskussionsfrågor som även lät våra hjärnor och hjärtan jobba. Vad är tillit? Kan du känna tillit till naturen? Vad skulle hända om vi eller samhället lämnade delar av naturen orörd?

En bit in september var vädergudarna fortfarande med oss och workshopen “Omställningsjuntan goes syjunta” kunde hållas i utomhuset. Anna Eckert, textilkonstnär och ateljérista i Jönköping hade dukat upp en buffé där vackra mossor och lavar samsades med torkade löv, pinnar, blommor och bär. Vid nästa bord låg mängder med naturfärgade, återvunna tyger och broderigarn. Av Anna fick vi veta mer hur vi kan inspireras och använda naturen, samtidigt som man respekterar den. Anna vägledde oss genom både lätta och svåra stygn så att alla kunde vara med.

Textiltemat fortsatte under den sista Omställningsjuntan. Den här gången surrade vi om ull inne i konsthallens verkstad tillsammans med jönköpingsbördiga konstnären och konstpedagogen Karin Johansdotter. Karin, som just uppfört en offentlig gestaltning i ull, hade en kort introduktion om medskapande processer i ull och om vilket smart material det är, både värmande och svalkande, vattenavstötande och enkelt att hålla rent. Sedan fick vi fluffa upp och rulltova med ull som hade dukats upp i regnbågens alla färger. Samtalen flödade och självförtroenden växte medan ullen tovade sig i rullarna.

Omställningsjuntan var en del av projektet “Kulturens kapilärer” med stöd av Ideell Kulturallians

SOMMARHÄNG

Plats: Österängen & Öxnehaga

Datum: 20 juni - 10 augusti

Antal dagar: 23

Antal barn 685

För sjunde året i rad flyttade vår barnverksamhet utomhus under sommaren och hade Sommarhäng! Vi hade öppet sammanlagt åtta veckor med verksamhet tisdag, onsdag och torsdag mellan kl 11.00 och 15.00. De första sex veckorna av sommaren var vi på plats i vår gula trailer på Österängen mellan Birkagården och Österängskyrkan.

Vi har testat på olika konstnärliga material och tekniker på ett lekfullt sätt – plockat fläder till saft, målat stora gemensamma målningar, jobbat med lera och byggt egna små minikojor. Vid fyra tillfällen kom Axel Dahlin från Österängskyrkan ut till oss med instrument och hjälpte oss att göra årets Sommarhängslåt. Varje eftermiddag har vi erbjudit mellanmål till barnen som är med i verksamheten. De senare veckorna av sommaren tvingades vi vid flera tillfällen in i konsthallen av regn och blåst.

Foto: Karin Johansdotter

Avslutningsfesten för Österängens Sommarhäng blev därför inne på konsthallen, där vi tillsammans byggde en liten utställning i entrén för att visa lite av det vi gjort under sommaren.

De två sista veckorna av sommaren var vi på Öxnehaga för att erbjuda liknande verksamhet till barnen där. Vi förvarade material inne på Forum och fick använda deras lokaler vid några tillfällen då vädret var för dåligt. Vi fick också vid flera tillfällen vara inne på Öxnehagas bibliotek av samma anledning. Där fick vi stor hjälp av aktiva vuxna på området att sprida ordet om vår verksamhet till barnen då vi inte syns och märks på samma sätt när vädret tvingar oss att vara inomhus.

Det märks att Sommarhäng blivit en etablerad verksamhet bland deltagarna som frågar efter Sommarhäng redan från tidig vår. Att vi varit aktiva i så många år har också lett till att deltagare från de första åren nu kommer till oss som tonåringar tillsammans med sina yngre syskon och vänner.

Pedagoger under sommaren var Karin Johansdotter, Melina Pollack, Maggie Elkhouri, ett stort antal feriepraktikanter och några trogna volontärer till konsthallen.

Tack alla inblandade som gör Sommarhäng möjligt!

Sommarhäng genomfördes med stöd av Jönköping kommun.

SMÅLANDS TRIENNALEN

DEN FÖRSTA SMÅLANDSTRIENNALEN, MED TEMAT "SMÅ LAND", GENOMFÖRDES SOMMAREN 2023 MELLAN DEN 27 MAJ OCH DEN 1 OKTOBER. SAMMANLAGT MEDVERKADE 84 KONSTNÄRER, KONSTNÄRSKOLLEKTIV OCH FORSKARE I TRIENNALEN SOM ÄGDE RUM PÅ 37 OLIKA PLATSER RUNT OM I SMÅLANDS TRE REGIONER: JÖNKÖPING, KALMAR OCH KRONOBERG.

Triennalen drivs av det nybildade distriktet Konstfrämjandet Småland, där Glass Factory, Kalmar Konstmuseum, Smålands konstarkiv, Vandalorum, Virserums konsthall, Växjö konsthall och Österängens konsthall är medlemsorganisationer. Österängens konsthalls Johanna Linder är styrelseordförande.

Foto: Peder Nabo

24 lokalt och regionalt förankrade projekt och 59 programpunkter genomfördes under triennalen. Några exempel:

Diö konsthall: I det lilla samhället Diö förverkligade konstnären Ella Tillema *Diö Konsthall*, ett projekt som utgår från en flaggstång i konstnärens trädgård. Diö Konsthall är en oberoende, experimentell utställningsplats, som varken förhåller sig till den invanda konstpubliken eller den för konsten normativa, vita kuben. Under triennalen har fyra utställningar genomförts, med bland andra konstgruppen FUL, Petra Lindholm och av barnen på förskolan Bokhultet.

Kulturvagnen: I samarbete med Kalmar konstmuseum gick den ambulerande konsthallen *Kulturvagnen* ut med ett open call, som resulterade i samlingsutställningen *Efterkonstruktioner* på temat gestaltad livsmiljö. Kulturvagnen har turnerat runt i Kalmar- och Kronobergs län och gjort nedslag på tio olika platser. Från marknader och hembygdsgårdar till parkeringsplatser utanför livsmedelsaffärer och konstinstitutioner.

Gäsemåla AiR/Landing Thoughts: I en gammal skola norr om Växjö prövades förutsättningarna för ett konstnärresidens, bland annat genom kursen *Landing Thoughts*. *Landing Thoughts* är en plattform för experimentell utbildning efter konsthögskolan, utvecklad från en angelägenhet att ta upp och skapa nya konversationer, ledd av Kate Moss och Laura Piasta. Kursen bestod av fem möten ledda av inbjudna gästtarter. Gäsemåla Air står också som värd för triennialens avslutande symposium om självorganiserade platser.

Foto: Anders Bergön

Det stora gungflyet/Mossens medvetande: Amanda Cardells utställning *Det stora gungflyet* visades under sommaren på Smålands Konstarkiv, för att i augusti transformeras och flytta till Naturrummet i Store Mosse Nationalpark som *Mossens medvetande*. Nationalparken är Sydsveriges största myrmark och naturrummet lockar varje år över 160 000 besökare, varav många är från utlandet. I september genomförde Cardell en performativ vandring i morgondimman på mossen där hon intog en vadarfågels gestalt.

Naturkulturreseptivet Marhult: I det av konstnären Timo Menke initierade projektet *Naturkulturreseptivet Marhult* har konstnärer, forskare och andra medverkande bjudits in för att på olika sätt förhålla sig till en olaglig avfallsdeponi i Marhult, Uppvidinge kommun. Under triennalen har *Naturkulturreseptivet* aktiverats som en självorganiserad, tvärvetenskaplig plattform. I juli arrangerades en öppen workshop *Waste in progress* och i september *Naturkulturfestivalen Wastestock* i Dädesjö Hembygdspark i samarbete med hembygdsgörelsen.

Open Art Camp: Open Art Camp på Tallgården i stadsdelen Araby i Växjö var ett av många konstskollon som genomfördes inom ramen för Smålandstriennalen. Utgångspunkten för kollot var mellanrummen och medmänniskorna som bor, vistas och verkar här. Vems plats är det? Varför är man här? Vad gör man här? Har platsen andra namn eller smeknamn? Kollot arrangerades och genomfördes av Växjö Konsthall.

KOJAN - se sid: 16-21

Triennalen fick en större omfattning än vad som från början var planerat, vilket måste ses som en framgång. Det visar sig inte minst i de 59 programpunkter i form av workshops, samtal, seminarier, visningar, konstskollon som arrangerats inom ramen för triennalen. Smålandstriennalen har lagt grunden för ett hållbart samarbete, dels mellan alla de institutioner som ingått i styr- och arbetsgrupper, som trots stora geografiska avstånd planerat och genomfört triennalen tillsammans. Men triennalen har också lyft fram, synliggjort och uppmuntrat en rad initiativ och självorganiserade konstnärliga verksamheter som genom triennalen fått ett större genomslag men också ett curatoriskt stöd, inte minst genom att konstnären Johanna Billing, bördig från Småland, anlätades som projektsamordnare/konstnärlig ledare, men också genom den kompetens inom fältet som finns i styrgruppen och Konstfrämjandet.

Utställningar, workshops och andra evenemang har ägt rum på de platser där konstnärerna själva befinner sig, alternativt på platser som de själva har haft ett konstnärligt intresse av. Som exempel på detta kan nämnas Ella Tillemas Diö

Foto: Amanda Cardell

Konsthall, Timo Menkes *Naturkulturreservat i Marhult* och Magnus Peterssons projekt i Karnaberg. Dessa projekt har nästan utan undantag genomförts i samarbete eller samverkan med lokala föreningar, skolor, hembygdsgrupper, folkparker och lokalt näringsliv vilket inneburit att samtidskonsten inte bara nått nya, oväntade platser utan också mött en helt ny publik och nya deltagare.

Smålandstriennalen har också utspelat sig i ett landskap som varje år tar emot ett stort antal besökare och turister. 2022 hade de tre småländska länen över sex miljoner gästnätter, varav ungefär 20 procent utgjordes av utländska/internationella besökare (källa: Smålands Turism). Triennalen har gjort nedslag och aktiviteter på flera av de stora småländska besöksmålen, som Vandalorum, Store Mosse Nationalpark och Glasriket, men också bidragit till att locka besökare till mindre platser, som Fagerhult, Karnaberg, Diö och Österängen. Vi kan också konstatera att samtidskonsten i triennalen bidragit till ett levande samtal om frågor som berör såväl det lokala som det globala. Detta samtal hjälper oss och de som kommer hit att förstå vad Småland har varit och vad det är idag - många *Små Land*.

Foto: Artlab Gnesta

Under hösten 2023 sker en omfattande utvärdering av Smålandstriennalen. Utvärderingen av Smålandstriennalen är av stor betydelse för Konstfrämjandet Småland, av flera orsaker:

- För att få veta om våra tankar och idéer med Smålandstriennalen uppfattas som relevanta och intressanta
- För att erfarenheter från årets triennial ska kunna inlemmas i kommande triennaler
- För att kunna återkoppla till våra bidragsgivare
- För att få underlag inför arbetet med finansiering och utformning inför kommande triennial 2026.

I samband med utvärderingen kommer också besöks- och deltagarantal på de många aktiviteterna och utställningarna att samlas in och sammanställas. Styrgruppen för Smålandstriennalen har sammanträtt sammanlagt 17 gånger, varav fem gånger fysiskt (på Virserums konsthall, Österängens konsthall, Vandalorum/Smålands konstarkiv, Växjö konsthall och Kalmar konstmuseum). Utöver detta har en rad digitala interna arbetsmöten hållits, styrelsemöten med Konstfrämjandet Småland samt ett stort antal möten och samtal med kommuner, regioner mfl. För att säkerställa en fortsatt hållbar organisation, planerar Konstfrämjandet Småland att i början av 2024 anlita en processledare, som tillsammans med oss arbetar med utveckling av organisationen och breddad samverkan med sikte på Smålandstriennalen 2026.

Smålandstriennalen finansieras med medel från Postkodsstiftelsen, Kulturrådet, Region Kalmar, Region Kronoberg, Region Jönköpings län samt de deltagande institutionerna och aktörerna.

Fjärde året som kolonister på Österängen och ingen sommar är den andra lik. Vi byggde solskydd när det var sådär jättevarmt i början av sommaren och vi lyckades riktigt bra med att odla både morötter och solrosor för första gången hittills. Bi-hotellet var fullbokat av murarbin och harungarna skuttade runt och njöt av platsen lika mycket som vi.

Det börjar bildas massa stigar som slingrar runt skogsträdgården i takt med att vi förvaltar platsen, går en sväng, äter lite gula hallon och tar nya delar i anspråk. Lotten och skogsträdgården utvecklas när vi lär oss mer. Lieslåtter har blivit ett stående inslag i kolonilottens årshjul och gräsytan liknar mer och mer en äng. Växtmaterialet vi liar av blir kompost och bistår på så sätt odlingen i ett lokalt kretslopp. Precis som ströet från höns huset på Österängen som också används i skogsträdgården, eller matavfallet från konsthallen som komposteras och blir ny, näringsrik jord till våra grödor. Vi märker att trädgården är en bra plats för att utveckla kretsloppstänk och cirkularitet.

Förutom att vara en trädgård, har platsen många andra funktioner och är lika mycket utomhusateljé, fikarum, experimentyta som social plats och försök till natur. Platsen är i ständig utveckling och formas på ett organiskt sätt efter människorna som hittar dit och bidrar med engagemang och kunskap.

ÖK Kolonilott & Skogsträdgård drivs av Österängens Konsthall tillsammans med ideella krafter med stöd av Vätterhem och NBV.

Text & bild: Melina Pollack

VÄVDA RUM

UNDER SOMMAREN 2023 KUNDE JÖNKÖPINGSBOR OCH TILFÄLLIGA BESÖKARE UPPLEVA DEN VIRTUELLA UTSTÄLLNINGEN *VÄVDA RUM* - EN UNIK SATSNING AV SVERIGES KONSTFÖRENINGAR.

Vävda rum är en unik utställning där tio konstnärer som arbetar med augmented reality (AR) fick i uppdrag att skapa virtuella konstverk anpassade för offentliga platser. Det kunde vara ett torg, en fontän, en gräsyta eller en öde tomt. Tidigare var det offentliga rummet med sina torg och parker viktiga mötesplatser. I dag sker i stället många av våra möten och debatter i virtuella forum. På sina håll kan torg och andra offentliga platser därför upplevas som öde och otrygga. Med *Vävda rum* var ambitionen att åter befolka det offentliga rummet och knyta ihop den virtuella och fysiska platsen och skapa nya mötesplatser.

Genom att ladda ner appen *Vävda rum* kunde besökare uppleva och interagera med tio helt nya virtuella konstverk på

offentliga platser i Jönköping och Huskvarna. Man kunde till exempel jogga tillsammans med en virtuell kompis, bli jagad av en ren längs gatorna, skapa ett gemensamt ordmoln eller bygga en skulptur tillsammans med andra.

Konstnärerna som deltog i *Vävda rum* var Space Popular, Lundahl & Seidl, Oscar Häggström, Åsa Cederqvist, Untold Garden, Pastelae, Eric Magassa, James Webb, Adam James, SONG (Choterina Freer, Anna Kinbom och Rut Karin Zettergren i samarbete med Paola Torres Núñez del Prado och Rosalie Yu). Verken kunde upplevas i Mölkafällan i Huskvarna, i Österängens Centrum utanför Garnhyllan, på Rosariet, Knektaparken, Tändsticksmuseet, Kulturhuset Spira, entrén till Stadsbiblioteket/Jönköpings läns museum, Hovrättstorget, Stadsparken och Lizard Park vid Södra Munksjön.

Österängens konsthall stod värd för Vävda Rum tillsammans med Sveriges Konstföreningar distrikt Jönköping.

UNDER ÅRET HAR VI HAFT 26 KONSTIGA SÖNDAGAR OCH FLERTALET KREATIVA BARNWORKSHOPS PÅ ANDRA PLATSER I KOMMUNEN.

Vi har fortsatt hävda att konst också är en sport och utforskat olika sportsliga tekniker, teman och material i barnverkstan som hade extra öppet under sportlovet. För dem som gillar glitter och glamor var vårens familjesöndag en lyckoträff. Konsthallen och Österängens bibliotek fick besök av *Bland drakar och Dragqueens* som höll i en sagostund utöver det vanliga!

När projektet *Kojan* var avslutat och verken invigda höll vi en familjeväsning av kojorna. Föräldrar och barn följde med runt till de olika kojorna, fick prova på att bygga upp en mobil koja tillsammans och avsluta vandringen på vår kolonilott och skogsträdgård med fika och varm choklad.

Under höstlovet gottade vi oss i allt läskigt som hör Halloween till. Vi dukade upp en pysselbuffé där barnen kunde skapa och experimentera självständigt under veckan.

Text: Jannie Sidenvik

KONSTIGA Söndagar 2023

STUDIO 476 ÄR VÅR FRIYTA DÄR ALLA SOM ÄR MEDLEMMAR I KONSTHALLEN FÅR STÄLLA UT. YTAN DELAS MED ÖSTERÄNGENS BIBLIOTEK. UNDER 2023 VISADE VI FÖLJANDE UTSTÄLLNINGAR I STUDIO476:

- Jesper Nietzsche: Kartor utan landskap
- CK Alexandra Lindahl: A queer blobb
- Nicole Miller: Paperwork Renaissance
- Marie Johansson: Yellow
- Patricia Sörinder
- Isabell Larsson: Eye see you
- Jessica Nieberle: Connected
- Lii Almnäs: Ett axplock
- Emma Stoltz: Ett harmoniskt liv
- Roy Karlsson: Det jag älskar att måla
- Adnan Omar: Naturen är livets själ
- Karin Pettersson: Holding Space
- Inger Hellström: 1 motiv, 3 uttryck

KONSTIGA Söndagar

Foto: Karin Johansdotter

STUDIO476

NÄTVERK, SAMVERKAN & MEDIA

NÄTVERK

Österängens konsthall är med och driver samt innehar ordförandeposten i det nybildade distriktet Konstfrämjandet Småland, som 2023 framgångsrikt genomförde den första Smålandstriennalen. Österängens konsthall är också medlem i Sveriges Konstföreningar, Kollektiva Hjärnan, Jönköpings fria kulturallians, Odlingsnätverket Jönköping, Skådebanan Småland, Birkagårdens Folkets Hus, Jönköpings Folkrörelsearkiv samt Bildkonst Sverige som bildades under 2023.

SAMVERKAN I OCH UTANFÖR KONSTHALLEN

I februari medverkade Österängens konsthall tillsammans med Skådebanan Småland på SmåLit, Smålands litteraturfestival. Vi hade ett gemensamt bokbord och konstnären, slöjdaren och odlaren Niclas Hallberg deltog i ett scensamtal om podden och projektet Jorddyrkare tillsammans med Melina Pollack och Johanna Linder från Österängens konsthall.

Under året har representanter från konsthallen deltagit i ett antal seminarier och workshops, bland annat Biosfärområde Östra Vätterbranternas seminarium *Hållbar platsutveckling* och Destinationsdagen på Jönköpings Teater. I maj deltog konsthallens Johanna Linder i Kulturrådets referensgrupp för införandet av Fritidskortet.

I september avslutades Smålandstriennalen med ett symposium om självorganiserade platser i Gässemåla, där konsthallen medverkade i panelen. I november var Johanna Linder inbjuden som jurymedlem i Region Kronobergs utlysning *Hosting*.

I november gästades konsthallen av Teater Tabberas och barnteaterföreställningen *Rödluvan och vargen* och i början av december medverkade vi med en workshop för barn på Vätterhems adventsfirande i centrum.

Österängens konsthall administrerar gästateljén i Smedbyn på uppdrag av Jönköpings kommun. Ateljén används som residensbostad åt gästande konstnärer och artister, och kan nyttjas av alla kulturföreningar i Jönköping som uppbär långsiktigt verksamhetsbidrag. Under den populära julmarkanden *Gammeljul i Smedbyn* hade vi öppet hus i gästateljén med konstutställningar, eldshow och barnworkshop tillsammans med flera andra kulturföreningar. Österängens konsthall administrerar också Teknikbanken på uppdrag av Skådebanan Småland, ett utbud av projektorer, högtalare, mixerbord, kameror med mera som kan hyras till självkostnadspris av Skådebanans medlemsföreningar.

FESTIVALSOMMAR

Den 21 maj medverkade Österängens konsthall i evenemanget *Förvilda Folkets Park* i Huskvarna Folkets Park, där aghili/karlssons verk *pari*porten* invigdes med samtal och fröbombsworkshop för barn. En vecka senare rullade den gula konsthallstrailern återigen in i Huskvarna Folkets Park, denna gång för musikfestivalen *Park Sounds* där vi erbjöd mysigt häng och återbruksworkshop för alla festivalbesökare.

I augusti var det dags för nästa festival: *Grenna Bluegrass*. I strålande sol och till tonerna av banjo och ståbas skapade vi konst tillsammans med alla festivalbarn under klockstapeln

på Grännaberget Festivalsomaren avslutades på hemmaplan med *Österängsdagen* den 26 augusti. Den här gången öste regnet ner, men det hindrade inte oss eller alla barn och ungdomar från göra egna mobiler och bygga kojor.

VISNINGAR & STUDIEBESÖK

Österängens Konsthall har under året haft visningar för och studiebesök av bland andra Örebro kommun, SVT, Region Jönköpings Län, Hjo Konstförening, Konstmuseets vänner i Norrköping, Vänsterpartiet, Inner Wheel, förskolan HallonEtt, Österängsskolan, FOLK! i Skärholmen, Södra Vätterbygdens Folkhögskola och Jönköping University.

KONSTHALLEN I MEDIA

Under året har Österängens konsthalls verksamhet, utställningar och projekt synts och hörts i ett flertal medier. Störst uppmärksamhet fick Knut Andersson-utställningen på Liljevalchs+, *Fårbonden från Tubbebo* med bland annat ett längre inslag i P1 Kultur samt fina recensioner i Dagens Nyheter och Aftonbladet. Planerna på en utbyggnad av konsthallen har också uppmärksammats, i såväl Jönköpings-Posten som SVT Jönköping. Jönköpings-Posten har också publicerat intervjuer med Karin Keisu & Josse Thuresson, Carl Johan Erikson och Hillevi Cecilia Högström.

JP: 17

SVT: 3

Sveriges Radio (P4 & P1): 6

Dagens Nyheter: 1

Aftonbladet: 1

Sändaren: 1

Totalt: 29

SAMARBETEN

Österängens konsthall samarbetade och samverkade med sammanlagt 43 föreningar, grupper och organisationer under 2023. Stort tack till er alla! Tillsammans är vi starka!

Biblioteket Österängen	Konstnärshuset Svavel
Biblioteket Öxnehaga	Liljevalchs
Birkagårdens Folkets Hus	MinOpera
Biosfärområde Östra Vätterbranterna	Musik- och teatervänner i
Bästa Biennalen	Jönköping
Den kollektiva Hjärnan	NBV Sydost Odlingsnätverket
Destinationen	Jönköping Områdesgruppen
Folkets Hus och Parker	Österängen
Fritidsgården Birka	Region Jönköpings Län
Forum Öxnehaga	Skådebanan Småland
Förskolan HallonEtt	Smedbyns intresseförening
Glass Factory	Smålands Konstarkiv
Grenna Bluegrass	Smålandstriennalen
Huskvarna Folkets Park	Sveriges Konstföreningar
Hyresgästföreningen	Studio Silk
Ideell Kulturallians	Teater Tabberas
JONK! Scenkonst	Vandalorum
Jönköpings Konstskola	Virserums konsthall
Jönköpings kommun	Växjö konsthall
Jönköping University	Vätterhem
Kalmar konsthall	Österängsskolan
Konstfrämjandet Småland	Österängskyrkan

FÖRENING OCH ORGANISATION

Trots svåra ekonomiska tider ligger medlemsantalet i föreningen stadigt, i slutet av 2023 hade vi 245 betalande medlemmar och vi behåller därmed vår ställning som en av Jönköpings kommuns största kulturföreningar. Många av våra medlemmar är också på olika sätt aktiva volontärer på konsthallen. Vårt varmaste tack till er alla! Ert stöd och era insatser för konsten är ovärderliga!

Styrelsen 2023 bestod av: Sergei Muchin, ordförande, Atanas Petkovski, kassör, Helena I. Blom, ledamot, Silvana Jankovic, ledamot, Johanna Bergström, ledamot, Helena Lind, ledamot, Bobo Hallberg, suppleant och Erik Josefsson, suppleant.

Den 6-7 oktober hade styrelsen ett arbetsinternat på Visingsö, där Truls Olin från Jönköpings kommun deltog för att presentera den nya kulturplanen.

Under styrelsen arbetar det konstnärliga rådet, som beslutar om utställningsprogrammet. Det konstnärliga rådet bestod 2023 av Jesper O.T Andersson, Johanna Billing, Helena I. Blom, Thomas Laurien, Marcus Gyllborg, Johanna Linder och Katarina Vallbo.

Österängens konsthall hade 2023 fem anställda som tillsammans gjorde 3,75 årsverken:
Johanna Linder, verksamhetschef & konstnärlig ledare
Marcus Gyllborg, koordinator
Jannie Sidenvik, kommunikatör och projektledare
Maggie Elkhouri, publikvärd och pedagog
Melina Pollack, projektassistent & kolonimästare

Österängens konsthall anlitar också ett stort antal frilansar och feriearbetare. Ett särskilt tack till Karins Johansdotter som gör värdefulla insatser som pedagog i konsthallens barnverksamhet och Donya Sohili som publikvärd!

BESÖKSSTATISTIK 2023

6045

besök under året.

32% män,
36% kvinnor,
32% barn

(15% pojkar, 17% flickor).

ÖK har under 2023 ökat antalet följare i sociala medier och har idag 2 750 följare på Facebook och 3244 (+18%) följare på våra konton på instagram:
@osterangenskonsthall,
@ok_kids_konsthall och
@ok_kolonilott.

SPONSORER & BIDRAGSGIVARE

VI VILL RIKTA ETT STORT TACK TILL FÖLJANDE FÖRETAG SOM PÅ OLIKA SÄTT STÖTTAT VÅR VERKSAMHET UNDER ÅRET.

UNDER 2023 HAR ÖSTERÄNGENS KONSTHALL ERHÅLLIT VERKSAMHETS BIDRAG / PROJEKT BIDRAG FRÅN:

Österängens konsthall
Birkagatan 8, 554 65 Jönköping
info@osterangenskonsthall.se
Telefon: 0708 67 21 20
www.osterangenskonsthall.se

Österängenskonsthall

